

Ваведење у Лепавини

Дана 4. децембра 2019. године, евхаристијским сабрањем у манастиру Лепавини прослављен је празник Ваведења Пресвете Богородице. Свету архијерејску Литургију служио је Његово Високопреосвештенство Митрополит загребачко-љубљански г. Порфирије.

Саслуживали су архимандрит Данило Љуботина, протосинђел Венијамин, јеромонах Василије Србљан, пртојереј-ставрофор Јово Лазичић из Епархије бањалучке, протојереј-ставрофор Љубинко Аничић из Епархије бихаћко-петровачке, протојереј-ставрофор Слободан Лалић, јереј Мирко Милисавић из Епархије бањалучке, јереј Миломир Гвојић, ђакони Зоран Радић и Александар Лукић.

Многобројни верници који су стигли из свих крајева Хрватске, Републике Српске и Словеније, у побожности и духовној радости прилазили су икони Пресвете Богородице Лепавинске, а потом је највећи дио њих приступио и

светој тајни причешћа. Окупљеном сабрању верника беседом се обратио митрополит Порфирије говорећи о значају и тајни прослављања празника када су Јоаким и Ана довели своју трогодишњу девојчицу пред јерусалимски храм, а она дошавши у двориште храма, на запрепаштење свих, прошла кроз Светињу и закорачила право у Светињу над Светињама.

-Пресвета Богородица кад год је била упитана одговарала је: Нека буде воља Божја. Шта је воља Божја за нас и наше животе? Она је исказана у заповестима Божјим. Свака врлина, свако добро, за које се опредељујемо засигурно је по вољи Божјој. Кад год се определимо за нешто што је у складу са заповестима Божјим то ће Бог благословити и то ће сигурно бити израз воље Његове. Неопходно је, и важно, само да се кроз веру, једанпут за свагда, одлучимо да смо Христови, и онда никада нећемо имати ни најмању дилему. Никада се нећемо питати између тога да ли да се распнемо или да сачувамо себе у комфору, да ли да се жртвујемо за ближњег или да задржимо то што имамо за себе. Нећемо се двоумити између тога да ли да чинимо добро или зло. Нећемо имати проблем с тим да ли је врлина оно што је наш циљ и наш живот. Неопходно је да се једанпут за свагда определимо за Христа. Сигурно је да ћемо и поред тога имати падове, јер смо ипак људи слаби и немоћни. Сигурно је да ћемо грешити, сигурно је да ћемо имати промашаје и у односу на Бога и у односу на ближње али то неће бити важно јер ће наше опредељење бити христоцентрично и зато ћемо имати увек из сваког пада и сваке странпутице чему да се вратимо. То ће бити пут који води ка Христу, то ће бити пут Христов. А тамо где је чврсто опредељене Бог ће увек просветлити наш ум и загрејати наше срце да препознамо свој грех, своју слабост, своју немоћ и да онда кроз покајање вратимо се Богу, истакао је Митрополит.

spc.rs